

(Ένα ενδιαφέρον άρθρο της στενής φίλης της Μύρνα Λού το οποίο προκάλεσε αναστάτωση στην πόλι του Χόλλυγουντ)

Για την Τζόαν Πάρκερ δεν μπορούν να πουν τίποτε ούτε οι φίλοι της ούτε οι έχθροί της. Είναι ένας άγγελος. Είναι τόσο καλή, τόσο χαριτωμένη και τόσο ευγενικά ώστε δεν τολμάει κανείς να την κατηγορήσει. Κάθε πρωί μπαίνει στο «στούντιο» μ' ένα φωτεινό χαμόγελο στα χείλη, σκορπάει δεξιά κι' αριστερά ένα σωρό καλά λόγια, χαιρετάει το εργατικό προσωπικό και είναι πρόθυμη ακόμη και να το βοηθήσει. Ναι, αυτό που σας λέω είναι αληθινό. Η Τζόαν Πάρκερ μιά φορά, επειδή έβλεπε έναν ηλεκτρολόγο να έχει κουρασθή, ανέλαβε αυτή να χειρίζεται τον προβολέα του. Εκεί πάνω δε την ανακάλυψε ο σκηνοθέτης όταν ήρθε η σειρά της για να κατεβή στο «πλατώ». Από αυτό που σας ανέφερα, λοιπόν, μπορείτε να καταλάβετε πόσο την αγαπούν και πόσο την λατρεύουν στην πόλι του κινηματογράφου. Η Τζόαν Πάρκερ έχει τους περισσότερους φίλους και τους πολυαριθμότερους θαυμαστές. Έν τούτοις, ποιός θα το πίστευε... η Τζόαν Πάρκερ δεν είναι εύτυχη. Μάλιστα, δεν είναι καθόλου εύτυχη γιατί εκεί στην αριστερή μεριά του στήθους της έχει πάντα ένα κενό που την στενοχωρή. Η Τζόαν Πάρκερ δεν είναι εύτυχη στην αγάπη.

Όταν για πρώτη φορά πήγα να την ιδώ στην όμορφη βίλλα της, την βρήκα να παρακολουθώ μ' ένα βλέμμα ζήλειας τις τρυφερότητες των περιστριών του κήπου της. Ήταν τόσο δε προσηλωμένη στις σκέψεις της που δεν με άντελήφθη.

— Τί κυττάς, Τζόαν; την ρώτησα.

Η Τζόαν Πάρκερ ταραχτηκε, κοκκίνησε και προσπάθησε να χαμογελάσει.

— Σκέφτομαι, μ' απάντησε τέλος μ' ένα στεναγμό, ότι για να είναι κανείς εύτυχισμένος δεν χρειάζεται και πολλά πράγματα. Φτάνει μόνο να βρη τον άνθρωπο που του ταιριάζει.

— Και δεν τον βρήκες ακόμη; της παρατήρησα

Κούνησε αρνητικά το κεφάλι και δάγκωσε τα χείλη της για να μην αποκαλύψη την στενοχώρια της καρδιάς της.

Κι' αλήθεια, η Τζόαν Πάρκερ έχει κάθε μήνα μιά απογοήτευση. Αγαπάει έναν άνθρωπο, θυσιάζεται γι' αυτόν και στο τέλος ανακαλύπτει ότι είναι ένας κοινός τύπος κι' αντίξιος των θυσιών της και της αγάπης της.

— Οι άνδρες, μου λέει συχνά, είναι πολύ περίεργοι. Μόλις έξιχνιάσουν το μυστήριο που σκεπάζει τη ζωή μιάς γυναίκας την βυριώνονται και την περιφρονούν. Γι' αυτό κιόλας όλες ή «μοιραίες» γόησσες φροντίζουν να μη διαλύουν ποτέ το μυστήριο που τυλίγει την ύπαρξί τους. Οι άνδρες στη γυναίκα αγαπούν πάντα κάτι που δεν ξέρουν. Κι' αυτό το κάτι τις περισσότερες φορές είναι

τίποτα! Θέλεις μήπως ένα παράδειγμα; Θα σου διηγηθώ μιά αισθηματική μου περιπέτεια για να δης αν έχω δίκιο. Κ' η Τζόαν μου ανέφερε την ακόλουθη ιστορία:

— Έδω και δυο χρόνια, μου είπε, μιάν άνοιξι, ή επιθυμία να έρωτευθώ παράφορα με είχε τόσο κυριεύσει που με βασάνιζε και μου είχε κόψει κι' αυτόν τον ύπνο μου. Ωνειρευόμουν να συναντήσω ένα μεγάλο παιδί. Κ' ή τύχη μου με βοήθησε πράγματι, να το βρω σ' έναν έξοχικό περίπατό μου. Έσβυσα την μηχανή του αυτοκινήτου μου και τον περίμενα να πλησιάσει. Εκείνος όταν με άντελήφθη, με χαιρέτησε μ' ένα πλατύ και αγαθό γέλιο κι' έκανε να συνεχίση το δρόμο του. Μά εγώ του φώναξα δίχως κι' εγώ να ξέρω τί κάνω:

— Σας παρακαλώ, μήπως μπορείτε να με βοηθήσετε; Έχει πάθει μιά βλάβη ή μηχανή μου.

Εκείνος σταμάτησε κι' άρχισε να εξετάζη τ' αυτοκίνητο. Έπειτα με κύτταξε μ' άμηχανία και μου δήλωσε:

— Το αυτοκίνητό σας δεν έχει καμμία βλάβη. Η μηχανή του λειτουργεί θαυμάσια.

Φαίνεται όμως ότι του άρεσα, γιατί με κύτταξε διαρκώς μ' ένα επίμονο βλέμμα θαυμασμού.

— Γιατί με κυττάτε έτσι; άπορησα. Δεν έχετε ιδή ποτέ σας άλλη γυναίκα;

— Είσαστε πολύ όμορφη, μ' απάντησε. Ένας άγγελος!

— Είμαι ή Τζόαν Πάρκερ, του δήλωσα. Κι' έσεεις;

— Έγώ είμαι ό Κάρλ.

Ήταν ένας μαθητής της γεωπονικής σχολής, αναθρεμμένος μακριά από τους πειρασμούς της πολιτείας στον καθυρόν δρίζοντα. Γίναμε φίλοι και τον πήρα μαζί μου στ' αυτοκίνητο. Διασκεδάσαμε τρελλά όλη την ημέρα και το βράδυ χωρίσαμε.

— Δεν θα με ξαναδείτε, του δήλωσα. Αυτή ή περιπέτεια για σας ήταν ένα όνειρο.

Κι' εκείνος μου έδωσε φεύγοντας το λόγο του ότι θα με ξεχάσει. Μετά όμως από δέκα μέρες, όταν πειά είχα ξεχάσει αυτό το επεισόδιο, ένας χλωμός άνθρωπος με πλησίασε στην είσοδο του «στούντιο».

— Μις Τζόαν, μου είπε μ' ευγένεια, δεν με γνωρίζετε;

Τρόμαξα να γνωρίσω τον Κάρλ. Τον λυπήθηκα και τον κράτησα μαζί μου. Μά έπειτα από λίγους μήνες, όταν κατάλαβε ότι δεν διέφερα καθόλου από τις άλλες γυναίκες κι' ότι δεν ήμουν ένας άγγελος, με βαρέθηκε. Άρχισε να μου φέρεται βάνουσα και τέλος μ' έγκατέλειψε. Κι' εγώ που τον είχα αγαπήσει υπέφερα πολύ μέχρι να τον ξεχάσω.

Και πράγματι, ή Τζόαν Πάρκερ καθώς μου εξήγησε, σ' όλους τους έρωτές της έχει την ίδια άτυχία. Όλοι οι άνδρες την εγκαταλείπουν για τον έρωτα μιάς άλλης.

Η Τζόαν Πάρκερ